

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. /112/2008

DECIZIA CIVILĂ NR. 2582

Şedinţă publică din data de 21 octombrie 2009

Instanța constituită din:

PREŞEDINȚ

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER

S-a luat în examinare - în vederea pronunțării - recursul formulat de contestatoarea SC SRL BISTRITA împotriva sentinței civile nr. 236/CA/2009 pronunțată în dosarul nr. 2481/112/2008 al Tribunalului Bistrița Năsăud în contradictoriu cu intimata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRITA NĂSĂUD având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Se mai menționează că la data de 21.10.2009 se înregistrează din partea intimatei, concluzii scrise.

Se constată că mersul dezbatelor au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 14 octombrie 2009, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar pronunțarea s-a amânat pentru data de astăzi.

C U R T E A :

Prin sentința civilă nr.236/CA din 30 aprilie 2009, pronunțată de Tribunalul Bistrița Năsăud în dosar nr.2481/112/2008 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios fiscal intentată de reclamanta SC SRL, Bistrița, împotriva Deciziei nr. 26/31.03.2008 emisă de intimata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE a Județului Bistrița-Năsăud.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că prin decizia nr.26/31.03.2008 emisă de DGFP Bistrița-Năsăud- Biroul de solutionare a contestațiilor, s-a respins contestația formulată de petenta SC SRL Bistrița împotriva măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr.22/10.01.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare (referitoare, printre altele, la TVA în sumă de 1 lei, ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta).

În motivarea acestei soluții (pct.III) s-a arătat că în cauză sunt incidente prevederile art.213 alin.5 C.pr.fiscală, potrivit cărora „organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra exceptiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”.

S-a constatat că, în cauză , contestația a fost formulată și semnată pentru petentă, de avocat însă acesta nu a făcut dovada calității de împuñnicit în condițiile cerute de art.18 alin.1 și 3 C.pr.fiscală, raportat la art. 206 alin.1 lit.e din același act normativ, deși organul jurisdicțional i-a solicitat semnatarului contestației să facă dovada calității de împuñnicit – solicitare expresă impusă prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 219/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Tribunalul a apreciat că decizia nr. 26/31.03.2008 este temeinică și legală, organul jurisdicțional a respectat întocmai prevederile legale în materie.

S-a mai reținut că din dosarul nr.32/2008 al DGFP BN rezultă că acea contestație la decizia de impunere nr. 22/2008 a fost semnată de avocat Jeno, fără ca acesta să facă dovada calității de împuternicit în condițiile legii, impuse de art.18 alin.1 și 3 C.pr.fiscală, astfel că în mod legal s-a făcut aplicarea dispozițiilor imperitive ale art.213 alin.5 C.pr.fiscală.

Tribunalul a mai motivat că , prin contestație (semnată indescifrabil, fără să se indice numele și prenumele reprezentantului legal al persoanei juridice și fără aplicarea ștampilei), nu se aduc critici deciziei atacate. Chiar dacă ulterior s-a depus la dosar o împuternicire avocațială, deși s-au acordat mai multe termene la solicitarea scrisă a avocatului, iar după judecarea cauzei în fond, s-au depus concluzii scrise la care s-au atașat 2 copii ale unor contracte de asistentă juridică, unul din ele având data modificată, fără identificarea persoanei care semnează în calitate de reprezentant al societății, tribunalul a concluzionat că aceste acte depuse după închiderea dezbatelor, nu sunt de natură să afecteze legalitatea deciziei atacate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta SC RL, solicitând admiterea acestuia, casarea sentinței și admiterea contestației împotriva Deciziei nr.26/31.03.2008.

În motivarea recursului a arătat că a formulat contestație împotriva Deciziei nr.26/31.03.2008 emisă de DGFP Bistrița-Năsăud, prin care s-a respins contestația pentru suma de lei reprezentând TVA de restituit și s-a solicitat instanței să se dispună deducerea sumei respective reprezentând TVA, precum și a celorlalte sume care au fost solicitate.

Consideră că este eronată și netemeinică concluzia inspectorilor de specialitate care au decis că sumele de TVA din actele care atestă că au fost cumpărate o parte din materialele de construcție aferente contractului de antrepriză nr.172/2007 nu pot fi deductibile numai în situațiile în care societatea este proprietarul terenului pe care se edifică imobilul. Contestația a fost motivată în drept pe art.205, 207 C.proc.fiscală.

Recurenta mai arată că, s-a semnat contestația pe prima pagină de mandatar, că a fost depusă ulterior printr-o cerere delegația de reprezentare, precum și un set de 41 file conținând documente în susținerea contestației, însă instanța nu le-a luat în considerare și a menținut hotărârea DGFP Bistrița-Năsăud.

Consideră că dispozițiile art.18 alin.1 și 3 și art.206 alin.1 lit.e C.proc.civ. au fost îndeplinite, a fost făcută dovada calității de reprezentant și a anexat în susținerea contestației documentele justificate.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, prin întâmpinarea de la f.7-9, a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Curtea, analizând recursul declarat reține că acesta este nefondat.

Potrivit dispozițiilor art. 213 alin. 5 Cod pr. fiscală, organul de soluționare competent, se va pronunța mai întâi asupra exceptiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când constată că acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

În soluționarea contestației, respectiv la pronunțarea Deciziei nr.26 din 31.03.2008, s-a verificat îndeplinirea exigențelor prevăzute de art.18 alin.1, 2 și 3 C.proc. fiscală, împuternicitor fiind obligat să înregistreze la organul fiscal actul de împuternicire. Această obligație este reluată în art.206 alin.1 lit.e C.proc.fiscală.

Întrucât contestatoarea nu a respectat dispozițiile legale menționate, în acord cu dispozițiile Ordinului nr.519/2005 al președintelui ANF, aceasta fiind invitată prin actul nr.4232/12.03.2008 să depună înscrisurile corespunzătoare.

Întrucât contestatoarea nu a dat curs acestei invitații, în mod intemeiat contestația a fost soluționată în baza exceptiei lipsei calității de reprezentant.

În contestația înregistrată la tribunal nu se formulează nici o critică și nu se aduce nici un argument care să infirme soluția cuprinsă în Decizia nr.26/31.03.2008,

contestatoarea rezumându-se la a preciza că își susține în totalitate concluziile formulate în contestația respinsă de către autoritatea fiscală, contestație care viza exclusiv critici pe fondul constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.122/23.01.2008.

Depunerea dovezii calității de reprezentant convențional al contestatoarei s-a realizat numai în dosarul instanței de fond și numai după închiderea dezbatelor, anexat la concluziile scrise, în condițiile în care s-au acordat 8 termene de judecată, majoritatea la solicitarea reprezentantului reclamantei.

Depunerea dovezii calității de reprezentant al contestatoarei numai în condițiile reținute anterior, nu era de natură să suplimească o obligație care trebuie îndeplinită cu mult timp în urmă, respectiv la un moment dat în fața organului fiscal de soluționare a contestației, iar nu în fața instanței. Drept consecință instanța de fond nu era obligată să repună cauza pe rol și să redeschidădezbatările, așa cum solicită recurenta.

Dispozițiile art.12 C.proc.fiscală prevăd că „relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună credință, în scopul realizării cerințelor legii”, ceea ce, în planul dreptului procesual civil, corespunde principiului prevăzut de art.723 raportat la art.721 Cod pr. civilă.

În raport de aceste norme de procedură, precum și în raport de celelalte dispoziții menționate anterior și de starea de fapt reținută, Curtea apreciază că motivele de recurs invocate sunt nefondate.

Drept consecință, recursul urmează a fi respins în baza art.312 alin.1 C.proc.civ.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de reclamanta SC SRL Bistrița împotriva sentinței civile nr.236 din 30.04.2009, pronunțată în dosarul nr.2481/112/2008 al Tribunalului Bistrița Năsăud pe care o menține în întregime.
Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din 21 octombrie 2009.

PREȘEDINTE

REPELATORI

REFIRR

Red
Data: